

Ту поред нас – Дејан Спасојевић

МАЈКА

(Вјечност)

Вријеме тече извору живота,
А тамо, на небу, видим твој лик,
као одраз у огледалу,
Кристално јасан ведар и мио;
Осмијех у ком се крије даљина,
а у њој – живот цио.

Између нас и вјечности
Слика је твога лика – синоним за радост,
који се уздигао изнад патње;
и отпловио тамо у Божанске луке
гђе нема бриге ни уздисаја,
гђе нема туге ни муке.
Гђе незалазна свјетлост сја
И свима радост и срећу тка.

НЕМАЊИЋКА ЗВОНА

Из давнина звоне
звона
С немањићког трона,
Освештана миомиром
Светог Симеона.
Звоне

племе да пробуде
из "мрвога сна".

Помози нам Боже драги
и Лазаре свети,
Србин да се себи врати
славе да се сјети.

Косовски нам завјет свијетли
Ко путоказ стоји
Да будемо људи
Божји,
Останемо своји.

Светог Саве из вјечности
молитва се чује.
Српски син се Христу моли
роду поручује:
„Мирите се, браћо драга,
и молите Богу.
У љубави Христови смо
и градимо слогу“.

Духом светим
српски народ
одувјек је вођен
Божјом вољом
он је спашен
њоме препорођен.

И патријарх Павле
с неба
поруке нам шаље
да будемо људи вазда
Христови и даље.

Вјековима
звоне звона
светог Симеона
српски народ да посвете
одјекују она,
српски народ да пробуде
одјекују она.

ПУСТИЊСКЕ КИШЕ

Док падају
неке пустињске кише
прљаве капи
у прљаво вријеме,
промичу дани,
тихо,
све тише,
нудећи
старе,
нове дилеме.

Сунчани зрак
за облаком чека,
љубав вири

са прозора сјете,
"Свемогућство светом тајном шапти
само души пламена поете"

Истрај,
стани,
сачекај да прође
тмурно вријеме,
године и сати,
доба среће опет ће да дође,
васкрснуће
кад се Господ врати.

